

חנה סנש

חנה סנש. 1921-1944

אחת הנשים המיוחדות והמפורסמות בארץ ישראל הייתה חנה סנש. היא נולדה ביולי 1921, בבודפשט למשפחה אריסטוקרטית, והיו לה חיים טובים ונעימים בהונגריה. לכל בני המשפחה היה קשר חזק לתרבות ההונגרית ולשפה ההונגרית. אבא של חנה היה סופר חשוב ומפורסם, וגם חנה כתבה מגיל צעיר מאוד סיפורים, שירים, מחזות ויומן.

בבית הספר התיכון התחילה חנה ללמוד על היהדות ולהרגיש קשר לארץ ישראל ולשפה העברית. היא רצתה להבין את הקשר הזה ולכן עלתה לארץ. זה היה בשנת 1939. חנה הייתה אז בת 18 - בת עשירים יפה, חכמה ואריסטוקרטית.

בארץ היא גרה בחדר קטן במושב נהלל ואחר כך בקיבוץ שדות זים ליד קיסריה. חנה התלבשה כמו קיבוצניקית - במכנסיים ישנים ובחולצות פשוטות, עבדה בחקלאות בתנאים קשים, אבל היא הייתה מאושרת. היא האמינה בלב שלם בדרך החיים החדשה שלה בארץ ישראל. היא התרגשה מהטבע, מהנוף, מהים ומהשמים והתאהבה באנשים בארץ ובשפה העברית.

ב-11.10.1940 היא כתבה ביומן:

עכש' צר לי כיפור, ואני מנסה לחשוב מה עשיתי לא נכון. לא חשבתי אספיק
על אימא, ועלגתי אותה בהונגריה. לא האמנתי לג'ורא, שהוא באמת ראצה
לצאת לישראל. גם לא הייתי אספיק אמינית עם החברים והחברות בקיבוצי.
בשנה החדשה אני ראצה לחפש את הדרך איך להיות אדם טוב יותר, אבל אני
לא בטוחה שאני יכולה להצליח.

היא למדה עברית באולפן והמשיכה לכתוב בהונגרית. אחרי שנה היא התחילה לכתוב בעברית.

ב-22.9.1941 היא כתבה ביומן את הדף הראשון בעברית:

אני ראצה לקרוא את התנ"ך בעברית. אני יוצאת שנה קשה מאוד, אבל זאת
השפה האמיתית והכי יפה. אני כותבת עכש' בלי מילון ויש לי הרבה שגיאות,
אבל אני שמחה, כי אני יוצאת עברית.

ב-1942 התחילו לשמוע בארץ על המלחמה באירופה. החדשות הקשות על המלחמה באירופה השפיעו על חנה. והיא החליטה להתנדב לנסוע לאירופה ולנסות לעזור ליהודים שם. במרס 1944 יצאה חנה עם עוד מתנדבים ליוגוסלביה, ומשם עברה להונגריה. בבודפשט תפסו אותה הנאצים ההונגרים ורצו לשמוע על החברים האחרים בקבוצה הארץ ישראלית. חנה לא סיפרה להם דבר, והם הרגו אותה בנובמבר 1944, ארבעה חודשים לפני סוף המלחמה.